

په حقيقت کې، هغه څه چې تاسو يې وايئ او بلنه ورته کوئ ډېر ښه به وي که تاسو مور ته وواياست چې آيا د هغه څه لپاره کفار شته چې مونږ کړي دي

له ابن عباس رضي الله عنهما څخه روايت دي: أَنَّ تَاسًا مِنْ أَهْلِ الشَّرْكِ، كَانُوا قَدْ قَتَلُوا وَأَكْتَرُوا، وَرَبُّوا وَأَكْتَرُوا، فَأَتَوْا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: إِنَّ الَّذِي تَقُولُ وَتَدْعُو إِلَيْهِ لِحَسَنٍ، لَوْ نُحِبُّرَتَا أَنْ لِمَا عَمِلْنَا كَفَّارَةً، فَتَرَلَّ {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ} [الفرقان: 68]، وَتَرَلَّتْ: {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ} [الزمر: 53]. دا چې ځينو مشرکانو زيات وژل کړي وو، زناگانې يې زياتې کړې وې، نو دوی محمد صلی الله عليه وسلم ته راغلل، او وېي وويل: په حقيقت کې، هغه څه چې تاسو يې وايئ او بلنه ورته کوئ ډېر ښه به وي که تاسو مور ته وواياست چې آيا د هغه څه لپاره کفار شته چې مونږ کړي دي نو دا آيت نازل شو {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ} [الفرقان: 68] - (يعني او د رحمن ذات بنده گان هغه دي) چې له الله سره بل معبود نه بلي او هغه نفس چې الله حرام کړی وي؛ ناحقه نه قتلوي او زنا نه کوي) (نو دوی ته به د لوړو ماڼيو بدله ورکړلی شي) او دا آيت نازل شو: {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ} [الزمر: 53]. ته (دوی) ته ووايه: اې زما هغو بنده گانو چې په خپلو ځانونو يې زياتی کړی دی! تاسو [د الله له رحمت نه مه نا امېده کېږئ]، [الزمر: 53] (صحيح) [متفق عليه دی (بخاري اومسلم دواړو روايت کړی دی)]

رسول الله صلی الله عليه وسلم ته له مشرکانو څخه ځينې خلک راغلل، پداسې حال کې چې زيات قتلونه او زناگانې يې کړې وې، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم ته يې وويل: هغه څه چې ته ورته له اسلامي لارښوونو څخه بلنه ورکوې ښه کار دی، خو د هغه شرک او لویو گناهونو له امله به زمونږ برخليک څنگه شي چې مونږ پکې لوېدلي يو، نو آيا (زمونږ لپاره) کومه بڅښنه شته؟ نو دا دوه آيتونه نازل شول: چې الله تعالی يې په ترڅ کې د هغو خلکو توبه قبوله کړه، سره لدې چې زيات او لوی گناهونه يې کړي وو، او که داسې نه وای شوي نو په خپل کفر او سرکشۍ کې به وړاندې تللي وو او هېڅکله به پدې دين کې نه وو داخل شوي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/65071>

